

بررسی اثر ضددرد تزریق درون بطن مغزی و محیطی JWH133 در موش سوری

دکتر محمد رضا جعفری*، سمية گل محمدی**، فرشته غیاثوند*

نویسنده‌ی مسئول: زنجان، گروه فارماکولوژی و سم شناسی، دانشکده‌ی داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان jafarimrj@yahoo.com

پذیرش: ۸۵/۰۱/۱۱ دریافت: ۸۵/۰۷/۲۴

چکیده

زمینه و هدف: کتابینویسیدها اثر بی‌دردی وابسته به دوز در حیوانات و انسان دارند که این اثر از طریق گیرنده‌های کتابینویسای CB2، CB1 (CB2، CB1) انجام می‌گیرد. بعضی مطالعات نشان داده‌اند که گیرنده‌های CB2 در سیستم عصبی مرکزی (CNS) وجود ندارند ولی برخی محققین به حضور تعداد کم (اما با اهمیت) از این نوع گیرنده در سیستم اعصاب مرکزی اعتقاد دارند. تا به امروز مطالعه‌ای در مورد تزریق مرکزی یک آگونیست گیرنده‌ی CB2 و بررسی تأثیر بی‌دردی آن انجام نشده است. در مطالعه‌ی حاضر اثر بی‌دردی تزریق مرکزی و محیطی JWH133 به عنوان یک آگونیست گیرنده‌ی CB2 مورد بررسی قرار گرفته است.

روشن بررسی: در این تحقیق از موش‌های سوری نر استفاده شده است. جهت بررسی اثر مرکزی دارو، ابتدا موش‌ها استریوتاکس شده و یک کانول از جنس فولاد خلزینگ در بطن چپ مغزی حیوان قرار داده شد. پس از یک هفته، JWH133 به طور مستقیم داخل بطن مغز تزریق گردید. برای بررسی اثر محیطی، داروی JWH133 به صورت صفاقی تزریق گردید. ارزیابی درد با استفاده از روش فرمالین در موش‌ها انجام شد. **یافته‌ها:** تزریق داخل مغزی داروی JWH133 قادر اثر بی‌دردی بوده ولی تزریق داخل صفاقی این ماده اثر بی‌دردی نشان داده است. **نتیجه‌گیری:** با توجه به بی‌اثر بودن تزریق مرکزی آگونیست گیرنده‌ی CB2، شاید بتوان پیش‌بینی کرد که در مغز موش، گیرنده‌ی CB2 مؤثر بر بی‌دردی وجود نداشته باشد.

واژگان کلیدی: بی‌دردی، JWH133، CB2، تست فرمالین

مقدمه

فراوانی حضور دارد. در بین سلول‌های خونی، به ترتیب لفوسیت‌های B، سلول‌های کشندۀ طبیعی Natural Killer cell [NKC] و مونوکیت‌ها بیشترین میزان گیرنده‌های CB2 را دارا هستند(۱). تحریک

تاسکون دو نوع گیرنده‌ی کتابینویسای شامل گیرنده‌های CB1 و CB2 شناخته شده‌اند. گیرنده‌ی CB2 ده تا صد برابر گیرنده‌ی CB1 در بافت‌های مرتبط با سیستم ایمنی بدن یافت می‌شود و در لوزه و طحال به

*دکترای تخصصی فارماکولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی زنجان

**دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان